

בשנת ב אלפים תמ"ח 2448 נתנה תורה . ובסיון

ז בסיוון משה עולה להר. י"ז בסיוון חטא העגל ושבירת לוחות ראשונים. י"ח בסיוון עולה עד כ"ט באב. י"ד לבשר כי ה' סלח. עולה בא' באלוול וירד ב' בתשרי עם לוחות שניים.

شمות פרק לד

(א) ויאמר יקנין אל משה פסל לך שמי לחת אבניים בראשונים וכתבתני על הלחות את הדברים אשר קוו על הלחות בראשונים אשר שברת: (ב) והיה נכו לפקר ועלית בפקר אל הר סיני ונצבת לישם על ראש הפקר: (ג) זא יש לא יעצלה עשרה וגם איש אל ירא בכל הפקר גם פצאן ופקר אל ירע אל מל הפקר ההוא: (ד) ויפסל שמי לחת אבניים בראשונים וישם משה בפקר ויעל אל הר סיני ואישר צהה יקנין אותו ויקח: ביזה שמי לחת אבניים: (ה) וירד יקנין בען ויתיצב עמו שם יקראה בשם יקנין: (ו) יעבר יקנין על פניו יקראי יקנין יקנין אל רחמים וספאו אחר אפיקים ורב סף ואמתה: (ז) נצר חסד לאלפים נשא עון ופצע ומחאה וננה לא יגלה פקד עון אבות על בניים ועל בני בניים על שלשים וועל רבעים: (ח) ימחר משה יקץ ארץ נישטחו:

[רבינו בחי] שמות פרק לד פסוק ג

וצרך אתה לדעת כי כל המבין שלוש עשרה מדות יודיע פירושן ועקרן ומתפלל בהם בכוונה, אין תפלים חוזרת ריקם, אלא אם כן הינו בידו עבירות שמעכבות זה, והנה בזמן זהה שאחנותו שרויים בגלות ואין לנו כהן גדול לכפר על חטאינו, ולא מזבח להקריב עליו קרבנות, ולא בית המקדש להתפלל בתוכו, לא נשאר לנו לפני ה' בלתי אם תפלונו ו"ג מדות אלה למדנו סדרי תפלה ובקשה רחמים מאת אדון הכל יתעלה.

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף ז עמוד ב

ויעבר ה' ניל פניו יקראי, אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שננטעט הקדוש ברוך הוא כשליח צבור, והראה לו למשה סדר תפלה. אמר לו: כל זמן שישRAL חותאין - יעשה לפני סדר הזה, ואני מוחל להם. ה' ה' - אני הוא קודם שייחטה האדם, ואני הוא לאחר שייחטה האדם ועשה תשובה. אל רחום וחנן, אמר רבי יהודה: ברית כורחה לשולש עשרה מדות שאליך חזורת ריקם, שנאמר הנה אני כרת ברית.

שו"ת חתם סופר חלק ג - לקוטים סימן צח

ד"ז כריתות ברית י"ג מידות זה היה ביום הכפורים ואמר ונתניך בנקחת הצור וגוי עד עברינו ונדמה הדבר כי המרכיבה הקדושה עובר בשטח הארץ וראית את אחורי פניו וכו'

תוספות מסכת Baba Kama דף פב עמוד א

דתニア בסדר עולם נמצא בו' בסיוון ירד ב' י"ז בתמוז ושבר הלוחות וב' י"ח בתמוז עלה ובקש רחמים עליהם שנאמר ואתנפלו לפני ה' מ' יום וגוי ובכ"ט בباب נתרצה המקום ירד משה לפסול הלוחות ועשה עד מ' יום מל' באב ד' בתשרי ונתרצה המקום ירד משה ב' בתשרי והלוחות בידי באוטו יומ נתרצה המקום לישראל שנאמר (במדבר י' כ) ויאמר ה' סלחתי דברך לפיך שליחה וכפורה הוא לזרות.

תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף יג עמוד ב

כתב אחד אומר (יחזקאל א') ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשMAIL לארבעתן וגוי וכתיב (שם פרק י) וארבעה פנים לאחד פני האחד פני החרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר ואילו שור לא קא חשיב! אמר ריש לקיים: יחזקאל בקש עלי רחמים והפכו לגידוב. אמר לפניו: רבונו של עולם! קטיגור יעשה סנגורה? מי כרוב? אמר רבי אברהם: כרביא, שכן בבל קורין לינוקא רביא. אמר ליה رب פפא לאבוי: אלא מעתה, דכתיב פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר - הימן פני כרוב הימן פני אדם! - אף רבבי ואף זוטרי.

אמנים לפי דבריו שם זל (הנ"ג, שם ללו) למורו

עמוד מס' 18 חותם המשולש חיים בן יצחק מollow'ין החופץ ע"י תכנת אוצר החקמה

עלות ראייה / חלק א / עמוד קסז

פר וشعוי של יום הכהורים שחייטן במצוון. כח המפעל של עד החיים בכל תקף עז, כח השור, מלא הגבורה והעד, **המפואר ומפוד** כל מה שהוא מקשר ומאחד לאחדים, בתקף מפעל החיים שלו, וכח **הברט, המשער**, העומד על כללותו ההויה כדי לשפר אותה יותר ויותר בהחלפת צורותיה, ע"י כח הסוטר והמחרב, בהיותם מתעלמים לרום הגובה של מטרתם. כל חטא ועון, שהם באים מתוך השפעתם, מתכפרים הם בקדושת עצומתו של יום. פר וشعיר של יום הכהורים, הם ראויים להתרטט בקשר עם פלאית המרפא שביהם, שחיטיתן במצוון.

חול' (כתרים פ"ג מ"ד) כבר מופיע וולט קולם שאלת
יכל לנויל נבר נטען ל' לנטוקיטו לחם לנו. מטה
בגירים פ' יטנו נמר אלהי לוי. וכן מהו א' לא
וילטנו. וויתוט טבלל לאלו הלאי לוי ואירומונגו.
ולא כ' כחוב אלהי לוי גמiled וויה זה לא. טיט
טומרים נבר כלל יגאל טלים פ' חד מהה אלהי לוי
ונס לא. וכן דלקון סקטון לכחות זה לא מל' טלים.
לאורות נבר זיו סוני להבש מהכו אלה. ובגירים נבר
לע' יכל לנויל הלאי לוי ככ' לא. מהו א' לא עכ' :
הנ' ?

מפתח שיקן העיר טרינומיס תולח מלבוניטס
במו פאנטימוס יוקט מסלון. וקמן לאנו ערבון
רבעתיס וואלאן לוּן צוי מליל ניטש שעלה ושי'
הוּן גלע קומי פאלר ושי' המר אלס הילין יתנין
עבידן כהן. חמנוחיס דסן גילס לאמנוחיס דסן
גער. חומוחוס דסן ג'יד. חומוחיס דסן ג'יעט.
וכיוון דאוון צמעון בן כוון שבקון ליט' ווּלְגַעַן לִזְעַן
בי'. וגלויכע דכתי פוקו ווּלְגַעַן מנט' זיון כל
סדרה אלל סחיעונט. היד' יודהס גה' ווּלְגַעַן
גאנבן נחוינט פלי. קאנט'ס. גאנט'ס מסדרין
ולוּן גאנט'ס פליינס טמסט נטמאוות למ' גאנט'ס
סכינס טמסט. ובין גאנט'ס גוינטס גאנט'ס פליינס
עמיטס אַסְעַד שליש סלכוּן פלי' גאר מיד ווּלְגַעַן
גאנט'ס יונן כל סדרה. ואוּן גאנט'ס טהמּוּן זעל גראַס
(הו'). עטער מסענעם נסעה באנט'ס מוףיה לילוּן
שי' חמאלס טיחס פליינס ציון סכינס וכטמ'ס
ווענדטן זט' ווּן. מאן פאי סכינס. וסכלוביס
בצ'ה זוטרי. פאי יוניקות. גאנט'ס זט' שאלס
עטער סטמאנקה מומקומה. ואַזְעַם בעומק בוּוּחַט'ן
נמדלט צוּמָל טוּן. (אנט'ס גוּלְגַעַן ס' רַמְעַן ק' ס')
חפה מונע בצעען צוּמָל מערען לרז'ען זעל שאלס.
למר פטען צוּן לי סוק זעל זאלכט געל'ן מט'
גע' מערט דכטיג פאי פאלד פאי כרכ' ופל'
עטס סק'ל ס' מודמס גאנטוּן צוּן צ'ן מט'
פאנט'ס פטען ט' סק'ל ככיגול טאנט'ס גאנטוּן צ'ן
חעל פק'ב'ס רעהן כוּט יונן צ'ן כרכ' פט'ז' זונ'
על כרכ'ו. וסכוּוּס צ'ן על אלל ט' פראַט'ס פראַט'ס
מוּלן מקום גאנטוּן חוב על כל דרכ' פאנט'ס גאנטוּן
בשילד ולבוגר באנט'ס. ואַגנדס. ומיט'ז' זעל
טפערן בר' בל מדריס סללוּן עונני' זעל גאנט'ס.
האנט'ס גאנט'ס זט' זעל גאנט'ס זעל גאנט'ס.
אג' ראנט'ס מטוטס ל' יאנט'ס זט'וּס זעל סט'ן
אנט'ס האַזְעַם זט'ן סכ'ל טיטוּס זעל ביא' דען.

וכאלה

עמוד מס 22 אהיל יהושע ההר, יהושע בן אחרון הודפס עיי' התנתן אווצר החכמה

אנט'ס האַזְעַם זט' פאנט'ס זעל פאנט'ס זט' אל
אוּן. הכל סדרון ט' רפי' ווּמיטול' נסקדמות
אללן. כלב נבוי לאז'ס נאַס פפרקט לילוּן
נאמלוּת פיטס נפיטס טס פטהן. ומולט ממתנה
אל פטהה נאַטולן ולען כה' זט' זען ברכיס
ט'ל'ס מספר פלי' וטל' מזורה. ממל' פלי' סדרון
ז' פאנט'ס מזונין צמינוּן סכלוביס. (ג) קודס
מל' סטעל. אוּן כח'ב' אַסְט'ס כוכ'יס. (ד) ה'ל'ס
מל' פאנט'ס צ'לוביס זט' טומול'ס על' כוות
ט'וּס. וכן כטמלה פטמאַת בחוינס הולמס
וועיסט מל' אַסְט'ס טטבוז זט'ן טטראַל' מרכ'ס
ז' ביה'ג צ'י' גלויב'ס (פומו' לו'). מל'ס ה' ו'
(ה). (ג) בטמוריּס על' גאנט'ס משיש' זט' זאַס לבל
ט'אַי זעל מלבד ט'לונס משיש' זט' זאַס לבל
ז' מיטס נוּט' זט' זען כח'ב' גדוּס' זט' (ד'ס' ג'
'ז') זט' זען פל'ז'ט' נאַל' :

ה אַמְּבָּן עניין נוּת' סכ'ינ'ס זט'רל' ס'ג'ס'

ס'ט'וּן על' סכלמ'ס וט'וּן זט' זען:

ז' מ'ג'יסט'ס זט' זען זעל זל'וּן. זט' זען:

ט' מ'ל'מ'ל'ס זט' זען זען זען זען:

ז' מ'ג'יסט'ס זט' זען זען זען זען:

ז' מ'ג'יס

שיר השירים / פרק א

שיר השירים אשר לשלמה: ב ישקני מפשיקות פיהו כי-טובים דדי' מין: ג לרית שטמיך טובים
שmeno תורק שמק על-פניהם אלומות אהבו: ד משכני אחריך נרוצה הסביר המלך חדרנו נגילה
ונשמחה בבר נזיכרה דדי' מין מישרים אהבו.

פירוש הגר"א לשיר השירים פרק א פס' ד